ПРАВЕДНИКИ

Бебих (Хуторська) Ганна Іванівна (1924)
Пантюк (Хуторська) Олена Іванівна (1907-1980)
Хуторська Олександра Іванівна (1917-2005)
Пантюк Ольга Григорівна (1931)
Хуторська Параска Никифорівна (1888-1961)

ВРЯТОВАНИЙ

Бродський Ісаак (1914-1944)

Г.І. Бебих

О.І. Хуторська

Родина Хуторських – мати та три її доньки, мешкали якраз навпроти Бабиного Яру, на вул. Сирецькій, 21, поряд з цегляним заводом.

29 вересня 1941 року, в день розстрілу, багато людей бачили те, що відбувалося, ховаючись на горі Шполянці.

Увечері того ж дня до них прийшов Ісаак Бродський, який був продавцем в магазині тут же, на вул. Сирецькій. До 3 жовтня сім'я Хуторських ховала його в своєму садку, куди носили йому їжу і де приховували від сусідів. На ніч він йшов або до сарая, або до будинку господарів.

Допомагала сім'ї Хуторських і родина Пантюк – Олена Іванівна та її донька Ольга, одинадцяти років, які мешкали на вул. Фрунзе, 109, у кв. 87. Вони допомогли Бродському перейти на інше місце і два роки охороняли квартиру № 88 своїх сусідів, євреїв Чудновських. Батько цієї сім'ї був на фронті, а його дружина і донька, подруга Ольги, пішли до Бабиного Яру, залишивши ключі Олені Іванівні. Чудновський загинув на фронті, а збережену квартиру розграбували вже після звільнення Києва. Туди поселили чужих людей.

Ганна Хуторська, якій в рік звільнення Києва виповнилося 19 років, пішла до Радянської Армії і повернулася з війни з нагородами. Після війни, вийшовши заміж, стала Бебих і багато років працювала актрисою в київських театрах.

Пішовши від Хуторських, Бродський ховався в інших будинках на вул. Бабин Яр: у сім'ї Заворотних, Якименко, Савицьких та ін.

Всім учасникам його порятунку 2002 року присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру». Ганна Бебих і Ольга Пантюк нагороджені орденами "За заслуги " III ступеня.